

Toespraak door drs. J.D.W. Eerbeek, voorzitter Vereniging Samenwerkingsverband Exodus Nederland, 29 oktober 2011, bij het 30-jarig bestaan van Exodus

30 jaar geleden begon Exodus in Den Haag als een droom. Een droom om de vicieuze cirkel van de criminaliteit te doorbreken. En perspectief te bieden aan mensen die vastgelopen zijn. 30 jaar later presenteren de bewoners van Exodus Den Haag hun dromen in de prachtige toekomstdromenkalender 2012. In die kalender krijgen onze bewoners een gezicht en ze laten ons zelf zien waar we het allemaal voor doen.

Uit al die verschillende dromen van Exodusbewoners spreekt een verlangen naar 'een gewoon, gelukkig leven'. Muziek maken; een opleiding; naar m'n moeder in Australië; oud worden in de natuur in Suriname; een vak leren; een bedrijfje; samen zijn met iemand van wie je houdt en die van jou houdt.

Ons ideaal bij de huizen en bij de vrijwilligers is dat mensen die zoekgeraakt zijn door eigen schuld of schuld van anderen, zich weer thuis gaan voelen in de samenleving en we begeleiden ze om weer mee te gaan doen, hun plaats in te nemen. Hun verantwoordelijkheid te nemen.

Veel gedetineerden zijn thuisloos in onze samenleving. Thuisloos kun je zijn te midden van velen om je heen. Thuisloos betekent een gevoel van diepe verlatenheid, geen verbinding hebben met anderen. Aan jezelf alleen overgeleverd zijn. Thuisloos zijn gaat gepaard met vragen als: waar leef ik voor? Wie ziet mij? Waar hoor ik bij? Is er dan niemand die zich over mij ontfermt? Je komt gedetineerden en ex-gedetineerden tegen die groot en sterk van buiten zijn, maar leeg en diep alleen van binnen.

In Exodus geven we elkaar de hand en we werken samen om uit de thuisloosheid vandaan thuis te komen. Thuis bij jezelf. Thuis bij anderen. Thuis in de samenleving.

Het hart van onze begeleiding is dat we gedetineerden en ex-gedetineerden laten voelen dat ze aanvaard zijn. In die aanvaarding kan vertrouwen groeien, een klimaat om nieuw gedrag te leren en zo een weg te gaan een nieuwe toekomst in.

Het stemt bij dit jubileum vandaag tot grote dankbaarheid dat heel velen onze droom zijn gaan steunen op vele plaatsen in het land.

Enkele weken geleden opende Hare Koninklijke Hoogheid prinses Máxima het Exodushuis in Alkmaar. Het was een hoogtepunt. De prinses steunde zo het verlangen van onze bewoners het verleden achter zich te laten en een nieuw perspectief in hun leven te zien, hun verlangen naar een gewoon en gelukkig leven.

We hebben vandaag een heel mooi jubileumsymposium gevierd. Dank aan u allen dat u gekomen bent en aan allen die hebben meegewerkt.

Heel in het bijzonder dank ik jou, Klaas Drupsteen. Je hebt de dag voortreffelijk gepresenteerd.

Dit symposium is verbonden met de jaarlijkse bijeenkomst voor onze vrijwilligers. Mooi dat het vrijwilligersconvenant waarmee we begonnen in 2004, hernieuwd kon worden en getekend.

Ik dank jou, Thea Bogers, dat je als directeur van de Dienst Geestelijke Verzorging er zo hard aan hebt meegewerkt dat dit vandaag kon gebeuren.

In het vrijwilligersconvenant gaat het om de vrijwilligers die deelnemen aan het werk van de geestelijke verzorging in de Inrichtingen van Justitie. Vrijwilligers zijn dragers van hoop en verwachting.

Aan de gedetineerden laten ze in hun aanwezigheid voelen dat er een verbondenheid is die blijft, ook als je ingesloten bent. En ze maken duidelijk dat er mensen zijn die na de detentie met jou verder willen gaan. Veel waardering voor al onze vrijwilligers!

Voor ons is het ieder jaar het jaar van de vrijwilligers.

Aan het eind van dit symposium wil ik u allen die gekomen bent samen met Wim Timmer, in ons bestuur de portefeuillehouder vrijwilligerswerk, weer een symbolisch geschenk meegeven.

Onze symbolische geschenken worden meestal gemaakt door tingieter Koos Zimdarse uit Schoonloo.

Koos is een echte schepper van symbolen. En velen van ons dragen die symbolen die door hem gemaakt zijn met zich mee. Ook het symbool van vandaag heeft Koos hier ter plaatse gemaakt. We zullen het straks uitreiken. Maar eerst, Koos, mag ik jou uitnodigen om even naar voren te komen.

Een paar weken geleden ben jij 65 jaar geworden.

Maar gelukkig stop je niet met werken. We willen je van harte feliciteren en nog vele goede jaren toewensen samen met Tineke en we danken voor alles wat je voor ons doet.

Het symbool van dit jaar is een klein huisje. Je kunt het met je meedragen als symbool van het ideaal dat we samen hebben in heel Exodus: mensen thuis brengen, thuis bij zichzelf, thuis bij anderen, thuis in de samenleving.

Ik wil aan Wim Timmer vragen het eerste symbooltje uit te reiken aan Bart Kamps, die overal waar Exodus van zich laat spreken, prachtige foto's maakt.

Daarna zullen Wim en ik ze aan jullie allemaal uitreiken.

Ik dank u allen voor jullie komst en ik wens jullie straks een gezellige ontmoeting toe.